॥ শ্রী হনুমতে নমঃ ॥

শ্রী হনুমান চালিশা

গোস্বামী তুলসীদাস ৰচিত · গীতা প্রেছ, গোৰখপুৰৰ পাঠ অনুসৰি

॥ দোহা ॥

শ্রীগুৰু চৰন সৰোজ ৰজ নিজ মনু মুকুৰু সুধাৰি।
বৰনউঁ ৰঘুবৰ বিমল জসু জো দায়কু ফল চাৰি॥
বুদ্ধিহীন তনু জানিকে, সুমিৰৌঁ পৱন-কুমাৰ।
বল বুধি বিদ্যা দেহু মোহিঁ, হৰহু কলেস বিকাৰ॥

॥ চৌপাঈ ॥

1 জয় হনুমান জ্ঞান গুন সাগৰ। জয় কপীস তিহুঁ লোক উজাগৰ॥
2 ৰাম দূত অতুলিত বল ধামা। অঞ্জনি-পুত্র পৱনসুত নামা॥
3 মহাবীৰ বিক্রম বজৰঙ্গী। কুমতি নিৱাৰ সুমতি কে সঙ্গী॥
4 কঞ্চন বৰন বিৰাজ সুবেসা। কানন কুণ্ডল কুঞ্চিত কেসা॥
5 হাথ বজ্র ঔৰ ধ্বজা বিৰাজৈ। কাঁধে মূঁজ জনেউ সাজৈ॥
6 সঙ্কৰ সুৱন কেসৰীনন্দন। তেজ প্রতাপ মহা জগ বন্দন॥
7 বিদ্যাৱান গুনী অতি চাতুৰ। ৰাম কাজ কৰিবে কো আতুৰ॥
8 প্রভু চৰিত্র সুনিবে কো ৰসিয়া। ৰাম লখন সীতা মন বসিয়া॥
9 সূক্ষ্ম ৰূপ ধৰি সিয়হিঁ দিখাৱা। বিকট ৰূপ ধৰি লঙ্ক জৰাৱা॥
10 ভীম ৰূপ ধৰি অসুৰ সঁহাৰে। ৰামচন্দ্র কে কাজ সঁৱাৰে॥
11 লায় সজীৱন লখন জিয়ায়ে। শ্রীৰঘুবীৰ হৰষি উৰ লায়ে॥
12 ৰঘুপতি কীন্হী বহুত বড়াঈ। তুম মম প্রিয় ভৰতহি সম ভাঈ॥
13 সহস বদন তুম্হৰো জস গাৱৈঁ। অস কহি শ্রীপতি কণ্ঠ লগাৱৈঁ॥
14 সনকাদিক ব্রহ্মাদি মুনীসা। নাৰদ সাৰদ সহিত অহীসা॥
15 জম কুবেৰ দিগপাল জহাঁ তে। কবি কোবিদ কহি সকে কহাঁ তে॥
16 তুম উপকাৰ সুগ্রীৱহিঁ কীন্হা। ৰাম মিলায় ৰাজ পদ দীন্হা॥
17 তুম্হৰো মন্ত্র বিভীষন মানা। লঙ্কেস্বৰ ভএ সব জগ জানা॥
18 জুগ সহস্র জোজন পৰ ভানূ। লীল্যো তাহি মধুৰ ফল জানূ॥
19 প্রভু মুদ্রিকা মেলি মুখ মাহীঁ। জলধি লাঁঘি গয়ে অচৰজ নাহীঁ॥
20 দুর্গম কাজ জগত কে জেতে। সুগম অনুগ্রহ তুম্হৰে তেতে॥

ৰাম দুআৰে তুম ৰখৱাৰে। হোত ন আজ্ঞা বিনু পৈসাৰে॥
সব সুখ লহৈ তুম্হাৰী সৰনা। তুম ৰক্ষক কাহূ কো ডৰ না॥
আপন তেজ সম্হাৰো আপৈ। তীনোঁ লোক হাঁক তেঁ কাঁপৈ॥
ভূত পিসাচ নিকট নহিঁ আৱৈ। মহাবীৰ জব নাম সুনাৱৈ॥
নাসৈ ৰোগ হৱৈ সব পীৰা। জপত নিৰন্তৰ হনুমত বীৰা॥
সঙ্কট তেঁ হনুমান ছুড়াৱৈ। মন ক্রম বচন ধ্যান জো লাৱৈ॥
সব পৰ ৰাম তপস্বী ৰাজা। তিন কে কাজ সকল তুম সাজা॥
ঔৰ মনোৰথ জো কোই লাৱৈ। সোই অমিত জীৱন ফল পাৱৈ॥
চাৰোঁ জুগ পৰতাপ তুম্হাৰা। হৈ পৰসিদ্ধ জগত উজিয়াৰা॥
সাধু সন্ত কে তুম ৰখৱাৰে। অসুৰ নিকন্দন ৰাম দুলাৰে॥
অষ্ট সিদ্ধি নৌ নিধি কে দাতা। অস বৰ দীন জানকী মাতা॥
ৰাম ৰসায়ন তুম্হৰে পাসা। সদা ৰহো ৰঘুপতি কে দাসা॥
তুম্হৰে ভজন ৰাম কো পাৱৈ। জনম জনম কে দুখ বিসৰাৱৈ॥
অন্ত কাল ৰঘুবৰ পুৰ জাঈ। জহাঁ জন্ম হৰি-ভক্ত কহাঈ॥
ঔৰ দেৱতা চিত্ত ন ধৰঈ। হনুমত সেই সর্ব সুখ কৰঈ॥
সঙ্কট কটৈ মিটৈ সব পীৰা। জো সুমিৰৈ হনুমত বলবীৰা॥
জৈ জৈ জৈ হনুমান গোসাঈঁ। কৃপা কৰহু গুৰু দেৱ কী নাঈঁ॥
জো সত বাৰ পাঠ কৰ কোঈ। ছূটহি বন্দি মহা সুখ হোঈ॥
জো যহ পঢ়ৈ হনুমান চলীসা। হোয় সিদ্ধি সাখী গৌৰীসা॥
তুলসীদাস সদা হৰি চেৰা। কীজৈ নাথ হৃদয় মহঁ ডেৰা॥

॥ দোহা ॥

পৱনতনয় সঙ্কট হৰন, মঙ্গল মূৰতি ৰূপ।
ৰাম লখন সীতা সহিত, হৃদয় বসহু সুৰ ভূপ॥